

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 467/2025
15.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милоша Будимира, поднетом против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-67/25 од 30.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Будимира, поднет против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-67/25 од 30.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву 50К. бр. 282/2022 од 12.12.2024. године, издвојени су из списка кривичног предмета потврда о привремено одузетим предметима ПУ Краљево, ПИ Краљево, ДД број Куо 1093/20 од 19.10.2020. године, коју је потписао АА, а по правноснажности решења одређено је да ће се из списка издвојити потврда и доставити судији за претходни поступак ради чувања, а иста се не може разгледати, нити користити у поступку.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-67/25 од 30.01.2025. године, уважена је жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Краљеву и решење Основног суда у Краљеву 50К. бр. 282/2022 од 12.12.2024. године је преиначено, тако што је, Апелациони суд одбио као неоснован предлог браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Будимира за издвајање из списка кривичног предмета Основног суда у Краљеву К. бр. 282/2022 потврде о привремено одузетим предметима ПУ Краљево, ПИ Краљево, ДД број Куо 1093/20 од 19.10.2020. године.

Против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-67/25 од 30.01.2025. године захтев за заштиту законитости благовремено је подено бранилац окривљеног, адвокат Милош Будимир, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као

основан поднети захтев, побијана решења преиначи и првостепено решење Основног суда у Краљеву К. бр. 282/2022 од 12.12.2024. године потврди или исто укине и списе предмета врати Апелационом суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са решењем против којег је поднет захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 482. став 1., члана 483. став 1. и 3. у вези члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и став 4) Законика о кривичном поступку, с обзиром да је приликом доношења другостепеног решења повређен закон из члана 158. ЗКП, сходно ком јавни тужилац и овлашћена службена лице могу изузетно, без наредбе суда ући у стан и друге просторије и без присуства сведока предузети претресање стана и других просторија или лица која се ту затекну, поред осталог, уз сагласност држаоца стана и друге просторије (став 1.), као и да након уласка у стан и друге просторије где је предузето претресање, о уласку у просторије и извршеном претресању без наредбе суда и присуства сведока биће сачињен записник у коме се означити разлози уласка и претресања (став 3. ЗКП). Како припадници полиције такав записник нису сачинили дошло је до повреде закона из члана 84. ЗКП, којом је прописано да докази који су прибављени противно члану 16. став 1. ЗКП не могу бити коришћени у кривичном поступку, јер представљају незаконит доказ.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

Побијано другостепено решење, по оцени Врховног суда, не представља правноснажну одлуку суда, против које се, у смислу члана 482. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости.

Наиме, одредбом члана 277. став 1. ЗКП прописано је да правноснажност решења наступа када се оно не може побијати жалбом или када жалба није дозвољена, и на овај начин одређује се само формална правноснажност решења. Стога, по оцени овога суда, решење којим је првостепено решење преиначено и одбијен предлог одбране окривљеног да се из списка издвоје докази ближе наведени у изреци другостепеног решења, против ког се жалба не може изјавити, има само формалну, а не и материјалну правноснажност, имајући у виду да странке могу поново поднети захтев за издвајање незаконитих доказа, све до окончања доказног поступка, или у жалби против првостепене пресуде, па би оцена законитости овог решења, против кога је

3

поднет захтев за заштиту законитости, била у супротности са одредбом члана 482. став 1. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни суд је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, одбацио као недозвољен, налазећи да је исти поднет противно одредби члана 482. став 1. ЗКП, односно против одлуке суда која није правноснажна.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић